

1. Žalobce uplatnil jednou žalobou dva různé nároky vůči témuž žalovanému. Okresní soud dospěl k závěru, že společné projednání obou těchto nároků není vhodné, a jeden z těchto nároků vyloučil podle § 112 odst. 2 OSŘ k samostatnému projednání. Žalobce s tímto postupem soudu nesouhlasil, usnesení o vyloučení věci proto napadl odvoláním. Zvažte, zda je odvolání proti usnesení o vyloučení věci k samostatnému projednání přípustné.

2. Žalobce se domáhal po žalovaném zaplacení částky 15 000,- Kč s příslušenstvím. Vzhledem k tomu, že mu žalovaný po podání žaloby 8 000,- Kč z dlužné částky zaplatil, vzal žalobce v tomto rozsahu žalobu zpět. Co do zbytku uznal soud žalobu po právu, a proto ve výroku I. žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci 7 000,- Kč s příslušenstvím, ve výroku II. rozhodl o částečném zastavení řízení (v rozsahu zpětvzetí) a ve výroku III. přiznal žalobci plnou náhradu nákladů řízení. Výroky I. a III. napadl žalovaný odvoláním. Posuďte, zda je jeho odvolání přípustné.

3. Odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně podal vedlejší intervenient na straně žalovaného, a to ve lhůtě pro odvolání. Samotný žalovaný se odvolání vzdal. Bude odvolání vedlejšího intervenienta za této situace přípustné? Zabývejte se též otázkou, zda vedlejší intervenient je legitimován k podání dovolání.

4. Rozsudek Okresního soudu ve Vsetíně byl žalovanému doručen dne 1. 6. 2015. Žalovaný – navzdory správnému poučení v prvoinstančním rozsudku – osobně podal proti tomuto rozsudku odvolání u Krajského soudu v Brně dne 5. 6. 2015. Krajský soud v Brně dne 22. 6. 2015 odvolání postoupil Krajskému soudu v Ostravě – pobočce v Olomouci, neboť dospěl k závěru, že odvolacím soudem není Krajský soud v Brně, ale Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci. Naposled uvedený soud poté odvolání odmítl podle § 218a OSŘ, neboť dospěl k závěru, že lhůta k podání odvolání marně uplynula. Posuďte, zda je usnesení o odmítnutí odvolání pro opožděnost správné.

5. Žalobkyně napadla odvoláním výrok prvoinstančního rozhodnutí o nákladech řízení, v němž soud vyslovil, že si každý z účastníků sám hradí náklady, které mu s vedením řízení vznikly, neboť s ohledem na předmět sporu se nedá hovořit o tom, který z účastníků měl ve věci převážný úspěch (§ 142 odst. 2 OSŘ); žalobkyně se domáhala změny výroku tak, že se jí náhrada nákladů řízení před soudem I. stupně přiznává. Vzhledem k tomu, že nejde o odvolání proti meritornímu výroku, zvažte, zda

- je nutno doručovat odvolání také ostatním účastníkům
- může soud rozhodnout o odvolání bez nařízení jednání.

6. Žalovaná napadla odvoláním vůči ní nepříznivý rozsudek soudu prvního stupně. Jako odvolací důvod uvedla, že znalec, na jehož posudku rozhodnutí především spočívá, byl podplacen. Žalobkyně toto tvrzení odmítla, a krom toho poukázala na to, že takové tvrzení je vzhledem k režimu neúplné apelace v odvolacím řízení nepřípustné. Zvažte, zda k takto vymezenému odvolacímu důvodu může odvolací soud přihlížet.

7. Soud prvního stupně vyhověl žalobkyni, neboť vzal na základě provedeného dokazování za prokázané, že žalovaná od žalobkyně převzala výrobky, za něž nezaplatila. Proti tomuto rozsudku se žalovaná odvolala; v rámci svého odvolání mimo jiné uplatnila námitku promlčení, kterou však předtím (v řízení před soudem prvního stupně) nevznesla. Odvolací soud se námitkou promlčení nezabýval, neboť podle jeho názoru ji nelze podřadit pod žádnou ze skutečností uvedených v § 205a OSŘ, které nebyly uplatněny před soudem prvního stupně a které jsou u odvolání proti rozsudku nebo usnesení ve věci samé odvolacím důvodem. Je

postup odvolacího soudu správný? Zabývejte se otázkou, zda lze námitku promlčení uplatnit až v odvolacím řízení.